

فصل ۱

تعريف و تاریخچه

هدف‌های رفتاری

پس از پایان این فصل هنرجو می‌تواند:

- ۱ چاپ را تعریف کند.
- ۲ چاپ‌دستی را تعریف کند.
- ۳ مهمترین وظیفه واسطه چاپی را بیان کند.
- ۴ نشانه‌های شبیه به چاپ دستی در آثار برجای مانده از دوران غارنشینی را توضیح دهد.
- ۵ قدیمی‌ترین نشانه‌های مرتبه با چاپ به معنای امروزی را در تمدن‌های آغازین نام ببرد.
- ۶ نقش تمدن چین را در پیدایش و پیشرفت چاپ توضیح دهد.
- ۷ زمان و مکان انتشار اولین آثار چاپی تاریخ دار را بیان کند.
- ۸ مکان چاپ نخستین بول کاغذی را بداند.
- ۹ وضعیت چاپ در سرزمین‌های غربی را تا پیش از اختراع گوتبرگ توضیح دهد.
- ۱۰ نقش گوتبرگ و اختراع او را در ترویج هنر چاپ بیان کند.
- ۱۱ تحولات چاپ دستی را در آثار هنرمندان دوران رنسانس به بعد به‌طور خلاصه بیان کند.
- ۱۲ نقش هنرمندان ژاپن در روش باسمه‌های چاپی و تأثیر آن بر آثار هنرمندان غربی را بیان کند.
- ۱۳ نام دو هنرمند غربی که با تأثیر از باسمه‌های چوبی آثاری را در زمینه حکاکی روی چوب ایجاد کردند را بداند.
- ۱۴ سوابق چاپ دستی در ایران را تا پیش از ورود دستگاه‌های چاپ ماشینی توضیح دهد.
- ۱۵ چگونگی و تأثیر ورود ماشینهای چاپ به ایران را بیان کند.
- ۱۶ وضعیت چاپ دستی در هنر معاصر ایران را بیان کند.

تعريف چاپ

واژه چاپ (کاو) یا (چاو) به معنای پول کاغذی که از تمدن چین گرفته شده است.^۱ اما به طور کلی فرایند چاپ عبارت است از عمل تکثیر نقوش، تصاویر، نوشته‌ها و رنگ‌ها در تعداد مشخص و محدود توسط صفحه‌ای به نام واسطه چاپی بر زمینه‌ای از پیش تعیین شده و باید توجه داشت که در تمام فرایند چاپ، واسطه چاپی نقش اصلی را به عهده دارد.

واسطه چاپ با توجه به انواع چاپ، نام‌های متفاوتی به خود می‌گیرد مانند شابلون، زینک، کلیشه، باسمه، قالب، ... واسطه چاپ وظیفه نگهداری رنگ را به عهده دارد و برای چاپ هر نسخه یکبار به مرکب آغشته می‌شود و تصاویر را بر سطح چاپ شونده کاغذ، پارچه، فلز، شیشه، پلاستیک و ...) منتقل می‌کند.

تعريف چاپ دستی

چاپ دستی به تکثیر تعداد محدود آثاری گفته می‌شود که تمام مراحل کار آن مانند: آماده‌سازی واسطه چاپ، رنگ‌گذاری و عملیات چاپ و پس از آن توسط دست انجام می‌شود. اثر چاپ دستی، مانند یک اثر نقاشی می‌تواند خود محصول نهایی باشد.

تاریخچه چاپ

دوران غارنشینی: در آثار بر جای مانده از دوران غارنشینی، دو گونه تصویر چاپ مانند به دست آمده است که در یکی از آنها اثر دست به صورت مثبت و در دیگری به صورت منفی بر دیواره غار نقش بسته است. در اولی با آغشته کردن دست به ماده رنگین و انتقال آن به سطح دیوار و در دومی با قرار دادن دست بر دیواره و پاشیدن رنگ به اطراف آن نقش دست بر جای مانده است (تصویر ۱).

تصویر ۱—اسب‌های خالدار و نقش منفی دست. پشمبل، حدود ۱۰ تا ۱۵ هزار سال پیش از میلاد، ۳۴۰ سانتی‌متر طول، ولايت لوٹ، فرانسه.

۱—ریشه واژه چاپ در زبان هندی (جهاب یا چهابه) است.

تمدن‌های آغازین: مهرها قدیمی‌ترین نشانه‌های چاپ به معنای امروزی خود هستند. نخستین مهرها مربوط به شش هزار سال پیش از میلاد است که در عراق و سوریه و ترکیه یافت شده‌اند. پس از آن مهرهای استوانه‌ای می‌باشند که مربوط به اروک واقع در عراق و شوش واقع در ایران است و قدمت آن به ۳۲۰ سال قبل از میلاد می‌رسد.

نقوش مهرها در انواع تخت و یا استوانه‌ای ابتدا بر روی سنگ حکاکی می‌شد سپس بر صفحه گلی مروط و یا موم مذاب منتقل می‌گردید. از مهرها به عنوان نشان هویت، امضاء فرمان، و یا تزیین استفاده می‌شد (تصویر ۲).

تصویر ۲—مهر استوانه‌ای و اثر نقش آن بر لوحه گلی. بین النهرين، ۲۳۵۰ تا ۲۱۵۰ پیش از میلاد.

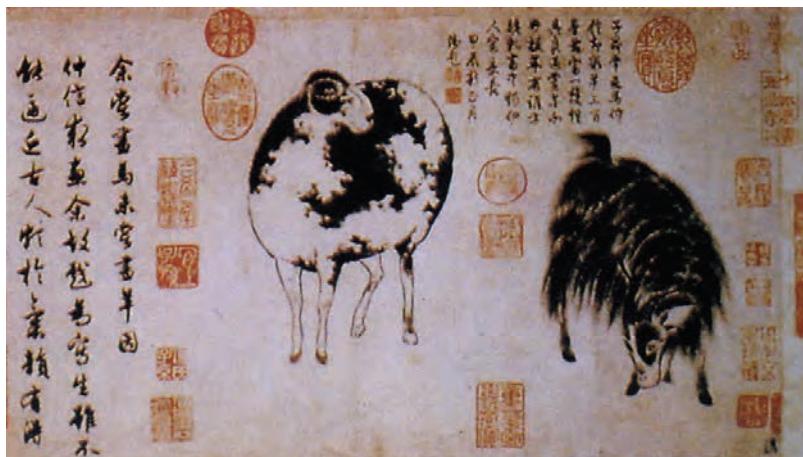
پیدایش چاپ در سرزمین‌های شرقی

نخستین نمونه‌های چاپ در سرزمین‌های شرقی: چاپ روی پارچه به‌وسیله قالب‌های چوبی که در سده چهارم پیش از میلاد در هند رواج داشته است. این فن در سده دوم پیش از میلاد به چین و سپس به ایران وارد شده که پارچه‌های دوره ساسانی نشانگر نمونه‌ای از آن است.

اما چینی‌ها در سده‌های اولیه میلادی اساسی‌ترین نقش را در پیدایش و پیشرفت چاپ ایفا نمودند. آنها مرکب را از سده‌های قبل از میلاد ساخته بودند علاوه بر این اختراع کاغذ نیز در سده دوم میلادی (سال ۵۰) توسط «تسای لون» گامی بزرگ در راه پیشرفت چاپ و ترویج فرهنگ مکتوب شد. انگیزه اصلی چینی‌ها از تکثیر تصاویر و نوشته‌ها ترویج آینین بودا و انتشار متون مذهبی بوده است. روش‌های اولیه چاپ در چین بر دو نوع بوده است. در یک روش با قرار دادن ورقه کاغذ بر روی نقش بر جسته‌های سنگی آغشته به مرکب و سایش آن، نقش حکاکی شده را به روی کاغذ منتقل می‌کردند (تصویر ۴ و ۳).

تصویر ۳—نقش بر جسته چینی و نقش چاپی آن—سلسله تانگ ۶۱۸ تا ۹۰۷ م.

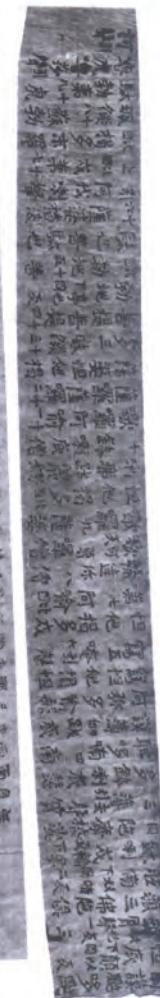
تصویر ۴—نقاشی گوسفند و بز—دوره یوانگ چونگفو—سده ۱۴ م.

روش دوم با استفاده از مهرهای حک شده‌ای به نام «انگ^۱» انجام می‌شده است.

در سده هشتم میلادی استفاده از قالب‌های چوبی به‌طور کامل در چین رواج یافته بود. قالب‌ساز طرح را به‌طور وارونه بر قالب چوبی منتقل می‌ساخت. سپس اطراف طرح را با دقت و مهارت حکاکی می‌کرد. پس از آن سطح قالب را مرکبی می‌کرد و قطعه کاغذی روی قالب مرکب خورده قرار می‌داد، با ایجاد سایش مرکب از قالب بر سطح کاغذ نقش می‌بست.

با گسترش چاپ از چین به ژاپن، این ژاپنی‌ها بودند که در سده هشتم میلادی اولین اثر چاپی تاریخ‌دار را منتشر کردند. این اثر شامل طلسم‌ها و سرودهای بودایی بود که به دنبال شیوه بیماری آبله در شمارگان (تیراژ) زیاد چاپ و منتشر شد. به دنبال آن اولین کتاب چاپی تاریخ‌دار، در سده نهم با عنوان «دیاموندسترا» به صورت طوماری در ژاپن چاپ شد (تصویر ۵ و ۶).

۱—مهری بود که آن را در دوره پادشاهی هان (سده سوم میلادی) با کنده کاری حروف خوش‌نویسی به صورت گود روی سطح هوار بشم، نقره، طلا یا عاج می‌ساختند سپس آن را به مرکب قرمز خمیر مانندی (شنگرف) آغشته می‌کردند و بر سطح سفید موردنظر فشار می‌دادند. در نتیجه علامت سفید را بر زمینه قرمز نمایان می‌ساختند بعدها به‌جای کدن خود حروف، اطراف آن را خالی کردند و نقش علامت را به رنگ قرمز بر زمینه سفید بهدست آوردند.

تصویر ۵—طلسم‌ها و سرودهای بودایی—
ژاپن—۷۷۰ م.

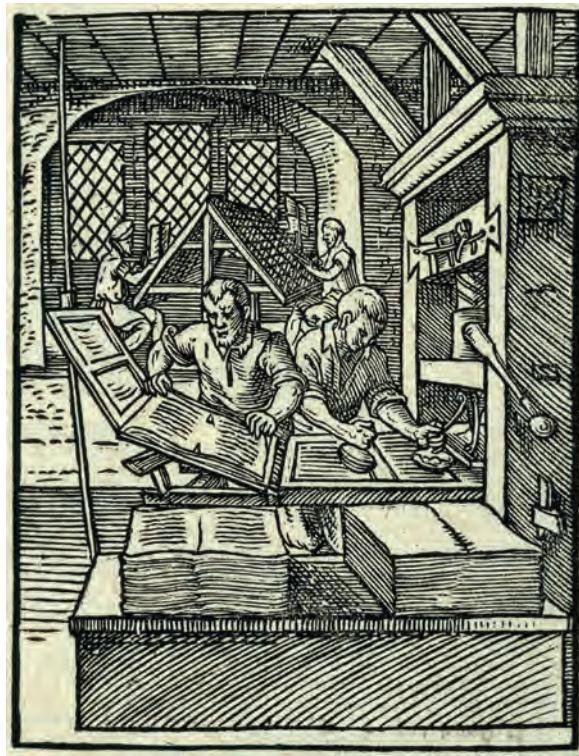

تصویر ۶—دیاموند ساترا—اثر چاپی از باسمه چوبی
حکاکی شده—چین—۸۶۸ میلادی.

نخستین پول کاغذی نیز در سده نهم میلادی در چین طراحی و چاپ شد. همچنین در سده‌های نهم و دهم، کتاب‌های طوماری جای خود را به کتاب‌های آکاردئونی (دارای ورق‌های تاخورده) داد و در سده دهم و یازدهم کتاب‌های دوخته شده پدید آمد. چاپ کارت‌های بازی نیز شکل دیگری از طراحی گرافیک و چاپ اولیه بود که در چین رواج پیدا کرد. حروف متحرک اولیه در قرن یازدهم ابتدا در چین و سپس در کره به وجود آمد.

چاپ در دنیای غرب: قدیمی‌ترین نمونه چاپ، پارچه‌ای است مربوط به سده ششم میلادی و به سبک شرقی، که با استفاده از قالب‌های چوبی اجرا شده و از داخل یک گور در اروپا شمالی به دست آمده است. در شرایطی که در سرزمین چین (و کشورهای مجاور) قرن‌ها از پیدایش و رواج چاپ می‌گذشت، روش استفاده از قالب چوبی بر روی کاغذ، در قرن سیزدهم از چین به اروپا منتقل شد. این آثار چاپی با متون مذهبی و تصاویر قدیسان همراه بود که به تدریج به چاپ کتاب‌های کلیشه‌ای انجامید (تصویر ۷).

قبل از این دوره کتاب‌ها با دست نوشته می‌شد و نقاشان و تذهیب کاران آنها را مصور و مزین می‌ساختند.

تصویر ۷- صفحه‌ای از یک کتاب کلیشه‌ای - چاپ شده با کلیشه چوبی حکاکی شده.

اختراع چاپ با حروف متحرک فلزی در قرن پانزدهم میلادی به وسیله یوهان گوتبرگ^۱ آلمانی نقطه عطفی در تاریخ چاپ شد که با طی کردن قرن‌ها به صنعت رسانه‌ای قدرتمندی تبدیل گشت. در فاصله سده‌های پانزدهم تا نوزدهم میلادی استفاده از لوحه‌های فلزی خیلی زود جای خود را در مصور کدن کتاب‌های چاپی باز کرد و تقریباً جای قالب‌های چوبی را گرفت. آلبرشت دورر نقاش آلمانی در سال‌های پایانی سده پانزدهم و ابتدای سده شانزدهم میلادی آثار ماندگاری در هر دو زمینه خلق کرده است (تصویر ۸ و ۹). «رامبراند»^۲ (سده هفدهم) و «فرانسیسکو گویا»^۳ (اواخر سده هیجدهم و اوایل سده نوزدهم) و همچنین نقاشان قرن نوزدهم و بیستم چون، (ادواردمانه)^۴ (کته کولویتس^۵، (واسیلی کاندینسکی^۶)، (هنری ماتیس^۷)، «پابلو پیکاسو»^۸ و دیگران آثار با ارزشی با تکنیک حکاکی روی فلز از خود به یادگار گذاشته‌اند (تصاویر ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳).

۱_Johannes Gutenberg

۲_Rembrandt

۳_Francisco Goya

۴_Edouard Manet

۵_Kathe Kollwitz

۶_Wassily Kandinsky

۷_Henri Matis

۸_Pablo Picasso

تصویر ۹—آلبرشت دورر—چهار سوار سرنوشت (از کتاب مکاشفات یونا)—حکاکی روی چوب—۱۴۹۸—م.

تصویر ۸—آلبرشت دورر—حکاکی روی فلز (شیوه درای بوینت)

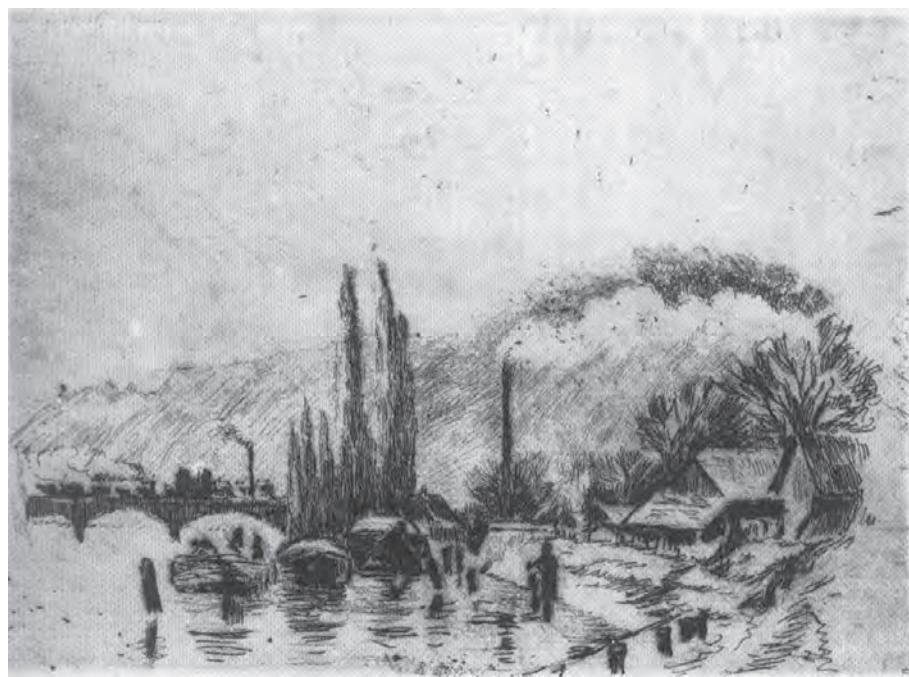
تصویر ۱۰—رامبراند—حکاکی روی فلز (شیوه درای بوینت)—۱۶۵۲ م—۱۲/۵×۲۱ سانتی‌متر

تصویر ۱۲—فرانسوای میله—حکاکی روی فلز (شیوه اچینگ)—۳۰/۵×۴۶/۳ سانتی متر—۱۸۶۳ م.

تصویر ۱۱—فرانسیسکو گویا—حکاکی روی فلز—۱۹×۶/۱۳ سانتی متر—۱۷۹۹ م.

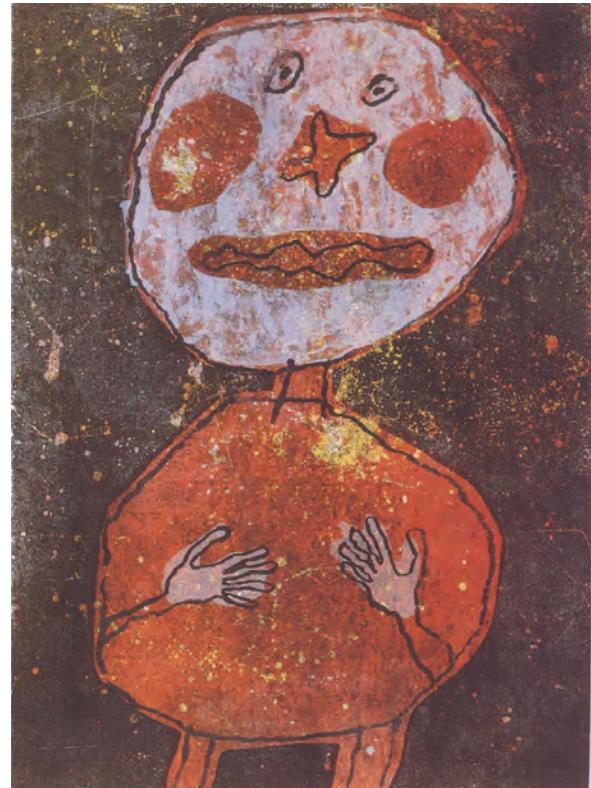

تصویر ۱۳—کامیل پیسارو—حکاکی روی فلز (شیوه اچینگ و درای پوینت)—۱۷/۵×۸/۱۲ سانتی متر—۱۸۸۵ م.

روش «لیتوگرافی» در قرن هیجدهم میلادی توسط «آلویس زنفلدر^۱» به وجود آمد که بعدها به فراگیرترین شکل چاپ در سده‌های نوزدهم و بیستم تبدیل شد و پس از طی مراحلی در شکل صنعتی شده خود به نام «چاپ افست^۲» معروف گردید. در سده نوزدهم و بیستم روش لیتوگرافی بسیار مورد توجه هنرمندان بود و «فرانسیسکو گویا»، «تولوز لو ترک^۳»، «ماتیس»، «پیکاسو» و دیگران آثار ارزشمندی را در این زمینه به وجود آورده‌اند (تصویر ۱۴ و ۱۵).

تصویر ۱۵—تولوز لو ترک—لیتوگرافی—۹۵×۱۲۷/۳ سانتی‌متر—۱۸۹۳ م.

تصویر ۱۴—زان دو بوهه—لیتوگرافی—۳۷/۹×۵۲ سانتی‌متر—۱۸۹۲ م.

از سوی دیگر چاپ بهوسیله باسمه‌های چوبی، در طول سده‌های هفدهم میلادی در ژاپن به اوج خود رسیده بود و هنرمندان بسیاری از جمله «هوکوسای^۴» و در سده نوزدهم آثار ماندگاری در این زمینه به وجود آورده است. به دنبال آشنایی هنرمندان اروپایی با حکاکی‌های چوبی ژاپنی در نیمة دوم سده نوزدهم حکاکی روی چوب نیز دوباره رونق گرفت و هنرمندانی چون «پل گوگن^۵»، «ادواردمونش^۶»، «موریس اشر^۷» و دیگران آثاری را در این زمینه ایجاد کردند (تصاویر ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹).

۱_Aloys Senefelder

۲_Offset

۳_Toulouse Lauterc

۴_Katsushika Hokusai

۵_Poul Gouguin

۶_Eduard Munch

۷_Maurits Cornelis Escher

تصویر ۱۷—کاتسوشیکا هوکوسای—از مجموعه ۳۶ منظره از کوه فوجی—۲۵×۲۸ سانتی متر—
بین ۱۸۲۰ تا ۱۸۳۰ م.

تصویر ۱۶—آندو توکیتارو هیروشیج (هیروشیگه)—رگبار روی پل اوهاشی—حکاکی روی چوب—۱۸۵۷ م.

تصویر ۱۸—واسیلی کاندینسکی—حکاکی روی چوب—۲۸/۴×۲۸/۵ سانتی متر—۱۹۱۳ م.

تصویر ۱۹—اریک هکل—حکاکی روی چوب—۲۹/۸×۳۶/۵ سانتی متر—۱۹۱۷ م.

ثبت اختراع چاپ «سیلک اسکرین» در قرن بیستم میلادی به نام «ساموئل سیمون^۱» انگلیسی باعث شد عمل چاپ که تا ابتدای سده بیست روزی صفحات کاغذی تخت (یا پارچه) انجام می‌گرفت، روی انواع سطوح با جنسیت‌های مختلف و شکل‌های گوناگون ممکن شود.

روش سیلک اسکرین نیز که در دهه‌های ابتدایی سده بیست به تکامل رسیده بود به «سریگرافی^۲» شهرت یافت و برخی از هنرمندان، آثار خود را با این شیوه به وجود آوردند. از جمله این هنرمندان می‌توان ویکتوروازارلی^۳، «بریجت ریلی^۴» و «اندی وارهول^۵» نام برد (تصویر ۲۰ و ۲۱).

در سده بیستم میلادی استفاده از صفحات لینولئوم نیز در چاپ رایج گردید و هنرمندان بسیاری با این روش آثاری ارائه کردند (تصویر ۲۲).

^۱_Samuel Simon

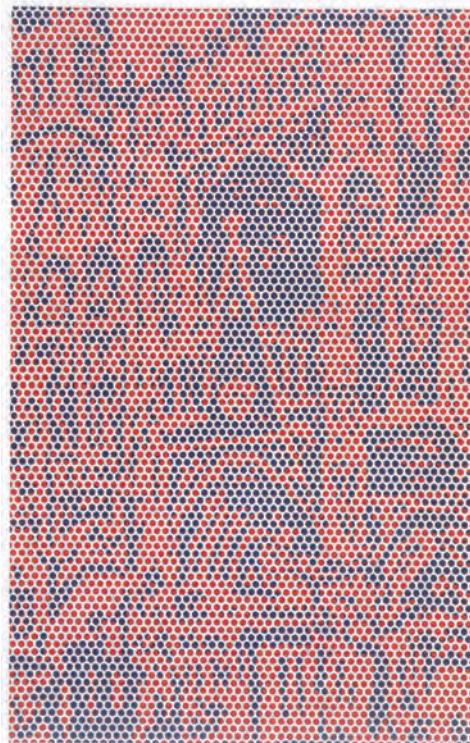
^۲_Serigraphy = Screenprint از سال ۱۹۶۰ هنرمندان در آمریکا که از روش سیلک اسکرین برای خلق آثار هنری و جنبه غیرتجاری استفاده کردند بر آن نام سریگرافی

گذاشتند.

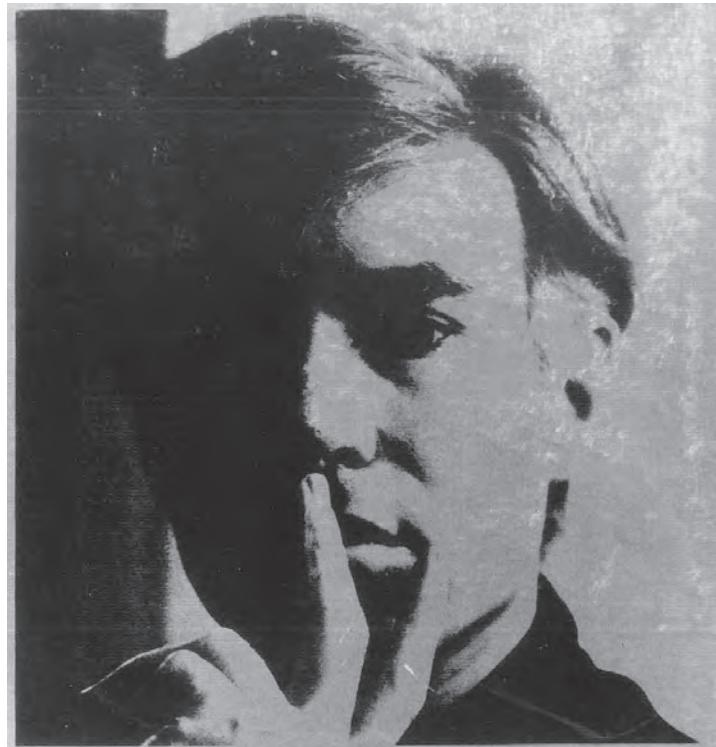
^۳_Victor Vasarely

^۴_Birdget Riley

^۵_Andy Warhol

تصویر ۲۱— روی لیختشتاین — لیتوگرافی رنگی و سیلک اسکرین با رنگ های آبی و قرمز— ۸۲/۵×۱۲۳ سانتی متر— م. ۱۹۶۹.

تصویر ۲۰— اندی وارهول — سیلک اسکرین روی کاغذ نقره ای — ۵۸/۷×۵۸/۵ سانتی متر— م. ۱۹۶۷.

تصویر ۲۲— پابلو پیکاسو— حکاکی روی لینولوم — ۶۲×۷۵/۳ سانتی متر— م. ۱۸۵۷.

نگاهی به پیشینه چاپ و چاپ دستی در ایران

همانطور که پیشتر اشاره شد، مُهرها، قدیمی‌ترین نشانه‌های مرتبط با چاپ بودند که در سرزمین ایران نیز مانند تمدن‌های دیگر رواج داشتند.

همچنین گفته‌یم که در ایران ساسانی استفاده از پارچه‌های چاپی متداول بود و آنها با استفاده از قالب‌های چوبی بر پارچه‌های گوناگون نقوشی را چاپ می‌کردند.

در اواخر سده هفتم هجری نیز در دوره حکومت ایلخانان مغول نوعی پول کاغذی به نام «چاو» در مدت کوتاهی در ایران رایج شد که به دلیل استقبال نکردن مردم به سرعت از میان رفت. این پول‌ها به تقلید از پول‌های کاغذی چینی بود و دستگاه چاپ مربوط به آن را نیز از چین آورده بودند. محل چاپ این پول‌های کاغذی را «چاوخانه» می‌گفتند.

وجود نقش‌های چاپ شده بر حاشیه بعضی از کتاب‌های دوره تیموری نیز، نشان از استفاده از قالب‌های چوبی در سده دهم هجری دارد (تصویر ۲۳).

تصویر ۲۳—نقش فردوسی—حاشیه کتاب چاپ شده با قالب قلمکار—دوره تیموری.

از دوره صفویه (به ویژه زمان شاه عباس) نمونه‌هایی از پارچه‌های کتانی و ابریشمی باقی مانده که روی آنها را با استفاده از قالب‌های چوبی نقش زده‌اند. به نظر می‌رسد که چاپ پارچه‌های قلمکار که تا امروز نیز جای خود را در صنایع دستی ایران (عمدتاً در اصفهان) حفظ کرده است، در ادامه همین سنت باشد.

نوع دیگری از آثار چاپی در عصر قاجار در ایران وجود داشته است که به عیدی‌سازی معروف بود. در این شیوه، نقوش مختلف با استفاده از قالب‌های چوبی (که شبیه قلمکار بود) بر روی کاغذ چاپ می‌شد. این نمونه‌ها به صورت کارت‌های چاپ شده به عنوان عیدی در مکتب‌خانه‌ها به شاگردان هدیه داده می‌شد.

تصاویر ۲۴ و ۲۵ دو نمونه از نقش‌های عیدی‌سازی – حدود اوخر سده دوازدهم هجری – را نشان می‌دهد.

تصویر ۲۵

تصویر ۲۴

در ادامه عصر قاجار چاپخانه‌ها وارد ایران شد که موجب رواج انتشار کتاب‌ها و روزنامه‌ها گردید. اولین آنها دارای حروف سربی با الفبای ارمنی بود و به وسیله بازرگانان ارمنی در اواسط سده یازده قمری در جلفای اصفهان راه‌اندازی شد و اینک دستگاه‌های مربوط به آن در موزه کلیسا وانک در اصفهان نگه‌داری می‌شود.

اما نخستین چاپخانه‌ای که در ایران اقدام به چاپ کتاب با حروف فارسی و عربی نمود، چاپخانه‌ای مجهز به حروف سربی بود که به دستور عباس‌میرزا (نایب‌السلطنه فتحعلی‌شاه قاجار) در تبریز دایر شد و رساله جهادیه (یا فتح‌نامه) اولین کتابی بود که در سال ۱۲۲۷ قمری در این چاپخانه به چاپ رسید. موضوع این کتاب درباره جنگ اول ایران و روس است.

در آن زمان به چاپخانه، باسمه‌خانه و بعدها مطبعه می‌گفتند. بعضی از کتاب‌های چاپ شده در این دوره، مصور بودند و در کنار متن حروف چینی شده، از قالب‌های چوبی برای تصاویر آن استفاده شده است (تصویر ۲۶).

تصویر ۲۶ – صفحه‌ای از کتاب مختارنامه – چاپ شده با حروف متخرک سربی و دارای هشت تصویر گراور چوبی (با دست رنگ آمیزی شده) – ۱۲۶۱ قمری.

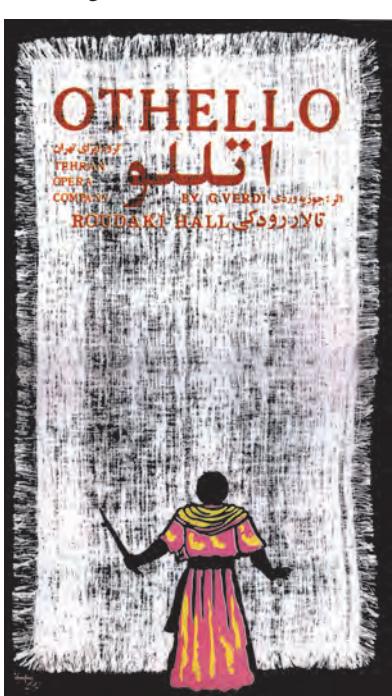
تصویر ۲۷—چهره ابوتراب غفاری—صفحة اول روزنامه شرف—لیتوگرافی—۱۳۰۱ هجری. به خط نستعلیق با استفاده از حاشیه‌های تزیینی.

در حدود هفده سال بعد (در سال ۱۲۵۰ قمری) با ورود دستگاه‌های چاپ سنگی (لیتوگرافی^۱، برای مدت نزدیک به ربع قرن این شیوه چاپی مورد استفاده قرار گرفت. نخستین چاپخانه مجهر به دستگاه‌های لیتوگرافی نیز نخستین بار در تبریز دایر شد و نخستین کتابی که چاپ کرد، قرآن بود. همچنین در این دوره نخستین مطبوعات ایرانی به روش لیتوگرافی چاپ و منتشر شدند.

ابوالحسن غفاری ملقب به صنیع‌الملک (عموی کمال‌الملک)، میرزا ابوتراب غفاری (برادر کمال‌الملک)، میرزا موسی و مصور‌الملک از هنرمندانی بودند که تصویرسازی‌های آنها در نشريات دوره قاجار به روش لیتوگرافی به چاپ رسیده است (تصویر ۲۷).

پس از این دوره، چاپخانه‌های مجهر به حروف متحرک سربی دوباره رایج شد و چاپ لیتوگرافی کم کم از رونق افتاد سال‌ها بعد، نوع پیشرفته‌تر لیتوگرافی با عنوان «چاپ افست^۲» در کنار چاپ با حروف متحرک، به شیوه رایج در صنعت چاپ تبدیل شد.

در کنار چاپ ماشینی، چاپ دستی همواره راه خود را پیموده است، که از این میان باید به ورود چاپ سیلک اسکرین (سری‌گرافی) در دهه چهل اشاره کرد. هنرمندان در شاخه گرافیک از این روش در خلق پوسترها خود بهره‌وریزه در موضوعات فرهنگی بهره بسیاری برداشتند (تصویر ۲۸ و ۲۹).

تصویر ۲۹—بهزاد حاتم—سیلک اسکرین—۱۳۵۴ شمسی.

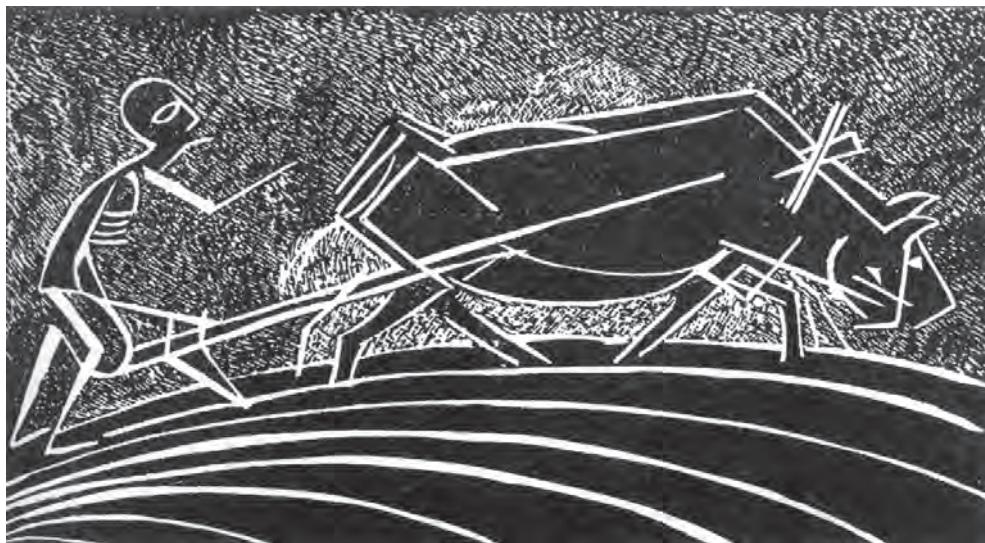

تصویر ۲۸—صادی بریرانی—سیلک اسکرین—دهه ۴۰ شمسی.

۱—لیتو به معنی سنگ است که جنس کلیشه این نوع چاپ می‌باشد.

۲—در چاپ افست، به جای سنگ لیتوگرافی، از ورقه‌ای فلزی به نام زینک (روی) به عنوان کلیشه یا واسطه چاپی استفاده می‌شود.

علاوه بر سیلک اسکرین (سری گرافی)، هنرمندان ایرانی در دهه‌های اخیر از شیوه‌های دیگری مانند لیتوگرافی هنری، کالکوگرافی^۱ (حکاکی روی فلز) و تک چاپ و سیکوگرافی^۲ (حکاکی روی چوب و لینو) برای آفرینش آثار خود استفاده کرده‌اند. (تصاویر ۳۷۰ تا ۳۷۳).

تصویر ۳۰ - هوشنگ پژشکنیا - حکاکی روی چوب - ۱۵×۲۵ سانتی متر - دهه ۳۰ شمسی.

تصویر ۳۱ - بهمن محصص - حکاکی روی فلز - ۳۰×۲۴ سانتی متر - ۱۹۷۰ م.
(برگرفته از کتاب چاپ دستی تکنیک کالکوگرافی)

۱- Chalcography

۲- Xylography

تصویر ۳۲ - نیکزاد نجومی - حکاکی روی فلز - $22/3 \times 22/3$ سانتی متر - ۱۹۷۶ م. (برگرفته از کتاب چاپ دستی تکیک کالکوگرافی)

تصویر ۳۳ - ناهید حقیقت - حکاکی روی فلز - $15/1 \times 22/7$ سانتی متر - ۱۹۷۳ م. (برگرفته از کتاب چاپ دستی تکیک کالکوگرافی)

تصویر ۳۴—مینا نوری—مونوپرینت—۱۹/۵×۱۹/۵ سانتی متر—۱۳۷۳ شمسی.

تصویر ۳۵—مینا نوری—حکاکی روی لینولئوم—۲۳/۵×۱۳/۵ سانتی متر—۱۳۵۲ شمسی.

تصویر ۳۶—فرامرز پیلارام—لیتوگرافی—م ۱۹۷۲.

تصویر ۳۷—نیما امیرابراهیمی—لیتوگرافی—۱۴/۵×۲۷ سانتی متر—۱۳۵۶ شمسی.

ارزشیابی

- ۱- چاپ را تعریف کنید.
- ۲- چاپ دستی را تعریف کنید.
- ۳- مهمترین وظیفه واسطه چاپی چیست؟
- ۴- نشانه‌های شبیه به چاپ دستی در آثار برجای مانده از دوران غارنشینی را توضیح دهید.
- ۵- قدیمی‌ترین نشانه‌های مرتبط با چاپ به معنای امروزی را در تمدن‌های آغازین نام ببرید.
- ۶- نقش تمدن چین را در پیدایش و پیشرفت چاپ توضیح دهید.
- ۷- زمان و مکان انتشار اولین آثار چاپی تاریخ‌دار را بیان کنید.
- ۸- نخستین پول کاغذی در کجا چاپ شد؟
- ۹- وضعیت چاپ در سرزمین‌های غربی را تا پیش از اختراع گوتنبرگ تشریح کنید.
- ۱۰- نقش گوتنبرگ و اختراع او را در ترویج فرهنگ مکتب بیان کنید.
- ۱۱- تحولات چاپ دستی را در آثار هنرمندان دوران رنسانس به بعد به طور خلاصه بیان کنید.
- ۱۲- هنرمندان ژاپن چه تأثیری در حکاکی روی چوب داشتند؟
- ۱۳- دو هنرمند که با تأثیر گرفتن از باسمه‌های چوبی ژاپنی آثاری در زمینه حکاکی روی چوب ایجاد کردند را نام ببرید.
- ۱۴- سوابق چاپ دستی در ایران (پیش از ورود دستگاه‌های چاپ ماشینی) را توضیح دهید.
- ۱۵- چگونگی و تأثیر ورود ماشین‌های چاپ به ایران را بیان کنید.
- ۱۶- وضعیت چاپ دستی در هنر معاصر ایران را بیان کنید.